

چهارمین کنفرانس سالانه کمیسیون مستقل فلسطینی برای حقوق شهروندان، غزه و رام‌الله (پی‌آی‌سی‌سی‌آر)^(۱)، آوریل ۱۹۹۹

چکیده:

پی‌آی‌سی‌سی‌آر با فرمان رییس اقتدار فلسطینی در سپتامبر ۱۹۹۳ برای پیگیری حقوق بشر و کار روی ادغام آنها در قوانین و نهاد‌های فلسطینی تاسیس شد. بدین ترتیب، این کمیسیون نهادی دولتی و نه سازمانی غیر دولتی، تلقی می‌شود اما با وجود آن که تقریباً همه بودجه آن را منابع خارجی تامین می‌کنند، استقلال خود را حفظ کرده است. گزارش این کمیسیون ۳۰۷ صفحه‌ای است که ابتدا به زبان عربی و سپس به انگلیسی برگردانده شد. این گزارش دوره ۱ ژانویه تا ۳۱ دسامبر ۱۹۹۸ را دربر می‌گیرد و شامل سه فصل به این شرح است:

- ۱- موارد نقض حقوق بشر شهروندان فلسطینی از سوی اسرائیل ۲- وضعیت حقوق شهروندان در سرزمین‌های اقتدار فلسطینی و ۳- فعالیتهای پی‌آی‌سی‌سی‌آر در راستای پیشبرد حقوق شهروندان.

1. Palestinian Independent Commission for Citizens' Rights

چکیده‌های زیر، همه برگرفته از فصل دو، توصیه‌ها پس از بررسی قوه قضایی و قوه اجرایی، و همچنین بررسی نقض‌های حقوق شهروندان و توصیه‌های پی‌آی‌سی‌سی آر است.

قوه قضایی

توصیه‌ها

پی‌آی‌سی‌سی آر قاطعانه باور دارد که نظام دمکراتیک بدون جدایی قوا و وجود قوه قضایی مستقل، کارآو، مورد حمایت قانون اساسی پدید نمی‌آید.

تا پایان ۱۹۹۸، اقتدار ملی فلسطین (پی‌ان‌ای PNA)، به رغم آگاهی کامل مسئولان مربوطه از مسائل، هیچ اقدام قاطعی برای ایجاد نظام قضایی یا حل مسائل و مشکلات رویاروی آن به عمل نیاورد. و برعکس، قوه اجرایی به دخالت در امور قضایی ادامه داد به نحوی که ناکارایی کنونی آن را افزایش داد. به عبارتی عزم و اراده سیاسی برای برخورد صادقانه با مساله قوه قضاییه به منظور توانا ساختن آن به ایفای وظایف محوله قانون به آن، وجود ندارد.

پی‌آی‌سی‌سی آر بر نیاز به ارتقا قوه قضاییه تاکید می‌ورزد تا بتواند به عنوان نگهبان واقعی مردم و حفاظت از حقوق آنها اقدام کند ولی تا زمانی که مشکلات گذشته‌اش باقی بمانند و کشور بدون قانون اساسی باشد چنین اتفاقی نمی‌افتد. به منظور خروج قوه قضاییه از این موقعیت ضعیف و واپس‌گرایانه و برای بازگرداندن اعتماد مردم به قوه قضاییه، پی‌آی‌سی‌سی آر بر توصیه‌های زیر تاکید دوباره می‌کند. این توصیه‌ها را می‌توان اینگونه خلاصه کرد:

۱- به رغم ملاحظات پی‌آی‌سی‌سی آر دربارهٔ پیش‌نویس قانون قوه قضاییه، که در مراحل مختلف بررسی آن ابراز شد، پی‌آی‌سی‌سی آر توصیه می‌کند که رییس اقتدار ملی فلسطین فوراً قانون را تصویب و اجرا کند. پی‌آی‌سی‌سی آر بر این باور است که تصویب قانون و اجرای آن حتی به صورت ناقص بهتر از حفظ وضع موجود است. زیرا برخی از مسائل موجود را که ناشی از نبودن نظام یکپارچه قضایی مدنی در سرزمین‌های فلسطینی است حل می‌کند، امور اداری را به شورای مستقل قضایی واگذار می‌نماید، امنیت شغلی و حقوق تقاعد

قضات و کارکنان دفتر دادستانی کل را تأمین می‌کند، و بودجه مستقلی را برای قوه قضاییه پیش‌بینی می‌کند. پی‌آی‌سی‌سی‌آر تصویب آن را توصیه می‌کند گرچه قانون به دیگر مسائل عمده‌ای که در توصیه‌های بعدی می‌آید اشاره‌ای نکرده است.

۲- پی‌آی‌سی‌سی‌آر توصیه می‌کند که قوه اجرایی به قوه قضاییه احترام بگذارد و احکام صادره از سوی آن را صرف‌نظر از محتوا، به اجرا بگذارد و از دخالت در کار دفتر دادستانی کل و دادگاهها پرهیز کند زیرا این امر سبب می‌شود قوه قضاییه نتواند به مسئولیت‌هایش عمل کند.

۳- پی‌آی‌سی‌سی‌آر تأکید می‌ورزد که طرز رفتار همه دادگاههای امنیتی با ضروریات یک دادگاه منصفانه سازگار نیست و خواهان برچیدن آنها و بازگرداندن حیطه قضایی آنها به دادگاههای مدنی است و می‌خواهد همه کسانی که در گذشته در آنها محاکمه شده‌اند و محکومیت‌های سنگینی را می‌گذرانند بار دیگر در برابر قضات غیر نظامی محاکمه شوند.

۴- پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر نیاز به پایان دادن به محاکمه غیر نظامیان در دادگاههای نظامی تأکید دارد چون آنان را از حق محاکمه منصفانه و عادلانه محروم می‌کند. در حالیکه پی‌آی‌سی‌سی‌آر نیاز به دادگاههای نظامی را برای محاکمه سربازان می‌پذیرد، بر نیاز به حق وکیل گرفتن متهمان در چنین دادگاههایی تأکید می‌ورزد. پی‌آی‌سی‌سی‌آر برای تضمین چنین حمایت‌هایی توصیه می‌کند که دادگاههای نظامی و قوانین مربوط به آنها اصلاح شوند.

۵- همگام با توصیه برای برچیدن دادگاههای امنیتی کشوری و منع محاکمه غیر نظامیان در دادگاههای نظامی، پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر نیاز به توقف صدور احکام نهاد‌های رسمی غیر قضایی درباره اختلاف‌هایی که در حوزه قضایی دادگاههای مدنی قرار می‌گیرند تأکید می‌کند و خواستار پایان دادن به غضب حوزه قضایی دادگاههای مدنی است.

۶- پی‌آی‌سی‌سی‌آر توصیه می‌کند که دادستان کل جدیدی فوراً انتخاب شود.

پی‌آی‌سی‌سی‌آر هیچ توجیهی را برای خالی ماندن نظام دادستانی کل، برای طولانی مدت، مشاهده نمی‌کند.

۷- پی‌ای‌سی‌سی‌آر توصیه می‌کند که توجه ویژه‌ای به کمبود شدید دادگاهها، قضات، دادستانان، منشی‌های دادگاه، ماموران حکم ابلاغ، گزارشگران دادگاه و کارمندان اداری مبذول شود. پی‌ای‌سی‌سی‌آر نیاز به ایجاد دادگاههای جدید را در مناطق مختلف، و همچنین تشکیل دیگر دادگاههای مدنی و شرعی مورد تاکید قرار می‌دهد. پی‌ای‌سی‌سی‌آر خواستار اقدام فوری در زمینه کاهش عدم تناسب بین تعداد دادگاهها و جمعیت، و همچنین شمار فراوان پرونده‌هایی که هر روز به دادگاهها ارجاع می‌شود و انبوهی پرونده‌های هریک از قضات است. پی‌ای‌سی‌سی‌آر همچنین خواستار بذل توجه ویژه به پرونده‌هایی است که در سالهای گذشته به دادگاهها ارجاع شده‌اند. در این راستا، پی‌ای‌سی‌سی‌آر معتقد است که باید قضات جدیدی برای رسیدگی به این پرونده‌های قدیمی برگزیده شوند.

۸- پی‌ای‌سی‌سی‌آر خاطر نشان می‌سازد که آموزش و توسعه منابع انسانی قوه قضاییه، از جمله قضات، دادستانان، منشی‌های دادگاه، ماموران قضایی، گزارشگران دادگاه و کارکنان اداری اهمیت دارد و بویژه ایجاد نهادی برای آموزش قضات و دادستانان ضروریست.

۹- پی‌ای‌سی‌سی‌آر پیشنهاد می‌کند که اقتدار ملی فلسطین به تامین قوه قضایی با دستگاههای اداری و دفتری جدید توجه کند زیرا این امر نقش موثری در سرعت بخشیدن به عملکردها بازی می‌کند. همچنین، نیاز مبرمی به حل مساله شلوغی و کهنگی ساختمانهای دادگاهها، دفاتر دادستانی کل و کارکنان اداری وجود دارد و دفاتر دادگاهها باید بدور از فشارهای عصبی که موجب خستگی روحی کارکنان می‌شود، باشند. همچنین، نیاز شدیدی به ایجاد کتابخانه‌های ویژه حقوقی و بهبود کتابخانه‌های موجود وجود دارد. پی‌ای‌سی‌سی‌آر توصیه می‌کند که قوه قضایی دارای بودجه مستقل و کافی، بر حسب قانون اداره بودجه عمومی باشد.

قوه مجریه

نتیجه گیری ها و توصیه ها

دولت هنوز در همان جایگاه سالهای گذشته ایستاده، و قوه مجریه نتوانسته بر مشکلاتی که از کارآیی اش کاسته چیره شود و اثر منفی بر عملکرد آن نهاد است. ضعف کابینه و باادکردگی اداری به فراوانی و تعدد منابع تصمیم گیرنده منجر شده و نبود پاسخگویی سبب سوء استفاده گسترده از قدرت، بی توجهی به قوانین و مقررات و غارت بیت المال شده است. همه این مسائل، نیاز به اصلاحات فراگیر را در همه بخشها منعکس می کند. شاید اجرای بعضی قسمتهای قانون خدمات مدنی در نبودن ساختار وزارتی، نامطلوب بودن راه حلهای نسبی را سبب شده باشد. اصلاحات اداری باید براساس برابری سه قوه حکومت، از طریق تصویب قانون اساسی، محترم شمردن تصمیمهای قوای مقننه و قضاییه، و خودادری از دخالت در فعالیتهای آنها یا تجاوز به اقتدار آنها پایه ریزی شود. اگر بتوان همانگونه که در سومین گزارش سالانه پی آی سی سی آر آمده بود، ادعا کرد که ۱۹۹۷ بویژه با توجه به انتشار گزارش جی سی او سال امید به اصلاحات مثبت اداری بود، منصفانه است بگوئیم ۱۹۹۸ سالی بود که در آن امیدها نقش بر آب و طرحهای قبلی برای اصلاحات به فراموشی سپرده شدند.

پی آی سی سی آر توصیه های زیر را بخش جدایی ناپذیر بهبود عملکرد قوه مجریه می داند و به طور کلی شبیه پیشنهاد های سال پیش هستند:

۱- نبودن قانون اساسی برای تعریف اختیارات هریک از سه قوه حکومت، قدرت زیادی را در اختیار قوه مجریه گذاشته است که بر سه قوه اثر منفی دارد. پی آی سی سی آر خواهان تصویب پیش نویس قانون اساسی به عنوان گام حیاتی به سوی تحقق بخشیدن به جدایی قوا و حفظ و حراست از حقوق و آزادیهای شهروندان است.

۲- پی آی سی سی آر بر نیاز به اجرای نقش کابینه به عنوان نهادی دارای اختیارات و حوزه قضایی تاکید می کند و باید جلسات آن تداوم داشته و جدای از نشستهای رهبری فلسطین باشد. پی آی سی سی آر همچنین خواهان اجرای نقش نظارتی خود بر نهاد های

مستقل حکومتی است.

۳- قوه مجریه از نبودن شفافیت و مداخله و تداخل بین وزارتخانه‌ها، نهادها و موسسات رنج می‌برد. پی‌آی‌سی‌سی آر توجه همگان را به نیاز به ایجاد ساختارها و تعریف‌های شغلی وزارتخانه‌ها و نهاد‌های رسمی و روشن ساختن مسئولیت‌های وزارتخانه‌ها و انتخاب‌های اخیر وزارتی جلب می‌کند.

۴- پی‌آی‌سی‌سی آر توصیه می‌کند که کلیه زندانها و بازداشتگاه‌های نیروهای انتظامی به اداره کل مراکز اصلاح و بازپروری واگذار شوند و همه این موسسات زیر پوشش حقوقی، سازگار با معیارهای بین‌المللی رفتار با زندانیان قرار گیرند.

۵- پی‌آی‌سی‌سی آر توصیه می‌کند که شورای قانونگذاری فلسطینی هرچه زودتر قانون حاکم بر نیروهای امنیتی را تهیه و حوزه اختیارات آنها را مشخص کند و رهنمودهای ویژه‌ای را در زمینه انتخاب، ترفیع درجه و پاسخگویی منتشر نماید.

۶- پی‌آی‌سی‌سی آر خواهان اجرای کامل قوانین خدمات مدنی و تصویب مقررات ضروری برای کامل کردن این فراگرد است. پی‌آی‌سی‌سی آر بر نیاز به رعایت معیارهای عینی در انتخاب همه کارمندان براساس شایستگی و لیاقت تاکید می‌ورزد.

۷- پی‌آی‌سی‌سی آر اهمیت نظارت کامل و نقش مثبت آن را در بهبود عملکرد دولت و جلوگیری از غارت بیت‌المال می‌شناسد. پی‌آی‌سی‌سی آر اعتقاد دارد که تاکید بر نقش دفتر بازرسی کل و پیشبرد استقلال آن اهمیت دارد و این دفتر باید هر سال گزارشی درباره اوضاع منتشر کند.

۸- تداخل اختیارات بین وزارتخانه‌ها و نهاد‌های مستقل دولتی چشمگیر است و این امر از پیشرفت و خدمت به مردم جلوگیری می‌کند. به همین دلیل، پی‌آی‌سی‌سی آر معتقد است که برقراری هماهنگی و همکاری بین وزارتخانه‌ها و نهاد‌های مستقل دولتی به شیوه‌ای فراگیر و برای برخورد با این گونه تداخلها و دخالتها در مسئولیت‌های یکدیگر ضروریست.

پی‌آی‌سی‌سی آر بر نیاز به وجود مکانیسم‌های پاسخگویی تاکید دارد تا از این طریق مسئولانی که از اختیارات خود سوء استفاده کرده‌اند، صرفنظر از میزان دستمزد سالانه آنها،

مجازات شوند.

موارد نقض حقوق شهروندان

این بخش دربرگیرنده جدیدترین موارد نقض حقوق و آزادیهای شهروندان در ۱۹۹۸ است که بر اساس نوع حقوق نقض شده مقوله بندی شده است. گرچه قوه مجریه مرتکب بیشترین موارد نقض شده است ولی گزارش در بخش جداگانه ای به آنها می پردازد، و نه در بخش قوه مجریه، چون این گونه نقض ها از مسائل رویاروی هر سه قوه حکومت و نبودن توازن بین آنها ناشی شده اند. از این رو، مسئولیت را نمی توان تنها متوجه قوه مجریه کرد، گرچه بیشتر گناه به گردن آنست، ولی باید آن را بین سه قوه تقسیم کرد. ضعف قوه قانونگذاری در اجرای نقش مهم نظارتی خود، درها را به روی قوه مجریه برای نقض قانون و حقوق و آزادیهای شهروندان باز کرده است. ضعف قوه قضایی، به ویژه در دفتر دادستانی کل، حفاظت از حقوق و آزادیهای شهروندان را به دلیل نبودن بازرسی قضایی بر اقدامات قوه مجریه به خطر افکنده است. در سال ۱۹۹۸، موارد نقض شکل های گوناگونی به خود گرفته از نقض حق زندگی و امنیت شخصی گرفته تا حق مشارکت سیاسی و بر حقوق و آزادیها اثر گذاشته است. شاخص مشترک در اغلب موارد نقض، جنبه سیاسی بوده است. در این چارچوب، دو محور اساسی را می توان تشخیص داد که مستقیم بر حقوق و آزادیهای شهروندان در ۱۹۹۸ اثر گذاشته و کانون بیشتر موارد نقض بوده است.

محور نخست، مرگ مرموز محی الدین شریف، یکی از افراد تحت تعقیب نیروهای اشغالگر اسرائیل در نزدیکی رام الله در ۲۹ مارس ۱۹۹۸ است. دومین محور، تفاهم نامه وای ریور است که در واشنگتن در ۲۳ اکتبر ۱۹۹۸ امضا شد و مسئولیتهای امنیتی اقتدار ملی فلسطین را افزایش داد.

۱- قتل محی الدین شریف

قتل محی الدین شریف و رویداد های پس از آن موجب شمار متعددی از نقض حقوق و آزادیهای شهروندان شد و بر موارد گوناگون نقض آزادی بیان و عقیده در ۱۹۹۸ اثر گذاشت. این حادثه درست پس از عملیات بازداشت جمعی صورت گرفت که هیچ یک از مراحل حقوقی در آن اجرا نشد و با دفتر دادستانی کل نیز مشورتی صورت نگرفت و به خانواده ها، وکلا یا نمایندگان سازمانهای حقوق بشر اجازه داده نشد در مدت طولانی بازداشت زندانیان با آنان ملاقات کنند. دفتر خبرگزاری رویتر در آستانه این حادثه بسته و یکی از خبرنگارانش بازداشت شد. در پی فرار عماد عوادالله، یکی از دستگیر شدگان از بازداشتگاه نیروهای امنیتی در اریحا، مقررات منع رفت و آمد در شهر به اجرا گذاشته شد و خانواده وی تحت بازداشت خانگی قرار گرفتند. دفتر دادستانی کل و قوه قضایی فلسطینی از همه ماجرا بی خبر بود. قوه مجریه همچنین همکاری با کمیته ویژه را که برای تحقیق پیرامون این پرونده تشکیل یافته بود به تاخیر انداخت و از پیشنهاد های شورای قانونگذاری فلسطین پیروی نکرد. افراد متعددی که در جریان این رویدادها بازداشت شدند بدون حضور در دادگاه در بازداشت نگه داشته شدند و افرادی که دیوانعالی بازداشت آنان را غیر قانونی اعلام کرده بود، آزاد نشدند.

مورد محی الدین شریف و شیوه قوه مجریه در برخورد با این رویدادها، بازتابی از وجود مسائل ریشه ای در عملیات نیروهای انتظامی، به ویژه خودداری آنان در کاربرد روشهای صحیح قانونی و گرایش آنان به نقض قانون، نادیده گرفتن دفتر دادستانی کل و دادگاهها، و نبودن همکاری با سازمانهای حقوق بشر در پرونده های سیاسی است.

۲- تفاهم نامه وای ریور

در ۲۳ اکتبر ۱۹۹۸، تفاهم نامه وای ریور بین فلسطینیان و اسرائیل در واشنگتن امضا شد. هدف از این قرارداد آسانتر کردن اجرای موافقتنامه های دوجانبه پیشین بود و دربرگیرنده ضمیمه های منتشر نشده ای است. تفاهم نامه، اقتدار ملی فلسطینی را به انجام

اقدامات گوناگون امنیتی، از جمله بازداشت کسانی می‌کند که در اسرائیل دست به حمله‌های «تروریستی» می‌زنند. تفاهم‌نامه همچنین «تحریک» را هدف گرفته که بر آزادی عقیده و بیان اثر منفی می‌گذارد. تفاهم‌نامه همچنین از زبان گنگ و مبهم مانند «مبارزه با تروریسم» و «ساختارهای حمایتی غیر نظامی برای سازمانهای تروریستی» استفاده کرده که به بسته شدن نهاد‌های مدنی و محدودیت حقوق سیاسی منجر شده است. تفاهم‌نامه توانایی قوه قضایی را در نظارت بر عملیات بازداشت جمعی اقتدار ملی فلسطین، «مخالفت بافتنه انگیزی» و دیگر الزامهای تفاهم‌نامه تضعیف کرده است. به جای آن، وظیفه نظارت به عهده کمیته‌های مشترک فلسطینی - اسرائیلی - آمریکایی گذاشته شده است.

گرچه تفاهم‌نامه به نیاز به محترم شمردن حکومت قانون و معیارهای بین‌المللی حقوق بشر اشاره می‌کند ولی اولویت اصلی با الزامهای تفاهم‌نامه است. ماده ۲ (سی ۴)) تفاهم‌نامه می‌گوید: «پلیس فلسطینی با توجه به معیارهای پذیرفته شده بین‌المللی، حکومت قانون و حقوق بشر برای اجرای این تفاهم‌نامه اختیارات و مسئولیتهای خود را به کار می‌گیرد...»

امضای تفاهم‌نامه در پی یک رشته اقدامات خشن، مانند بازداشت خانگی شیخ احمد یاسین، بازداشت خودسرانه دهها فلسطینی و همچنین وضع محدودیت بر مطبوعات و بستن سازمانهای مدنی صورت گرفت. سفر بیل کلینتون رییس جمهوری آمریکا به منطقه، با هدف تسهیل اجرای تفاهم‌نامه وای ریور، همراه با بازداشت‌های جمعی و خودسرانه بدست نیروهای امنیتی و محدودیت آزادی بیان و اجتماعات انجام شد.

توصیه‌ها

در این بخش جدیدترین موارد نقض حقوق و آزادیهای شهروندان به دست اقتدار ملی فلسطین در ۱۹۹۸ ارائه شد. باید خاطر نشان ساخت که در مقایسه با سال پیش از آن شماری از شکل‌های نقض کاسته شد در حالیکه شکل‌های جدیدی مانند مجازات جمعی، منع آمد و رفت

و بازداشت خانگی به کار گرفته شدند. به طور خلاصه، این نقض‌ها ادامه خواهند یافت و پایدار می‌مانند چون نتیجه مستقیم شکست سه قوه حکومتی در برقراری روابط صحیح بین خود است. همه شکل‌های نقض نشان دهنده شکست حکومت قانون و سرکوب افکار شخصی و سیاسی بدست مسئولان است. قوه قضایی یا دفتر دادستانی کل هیچ نقشی ندارند و نظارت شورای قانونگذاری فلسطین نیز بر اقدامات قوه مجریه ضعیف است. نیروهای امنیتی بر همه چیز سلطه دارند و در حوزه اختیارات وزارتخانه‌ها و نهادهای حکومتی مداخله می‌کنند و احترامی برای قانون قایل نیستند.

پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر این باور است که علت اصلی این گونه نقض‌ها، نبودن جدایی واقعی و متوازن قواست که ریشه در نبودن قانون اساسی دارد تا بر روابط بین سه قوه حاکم باشد، استقلال قضایی را تضمین کند و از حقوق و آزادیهای شهروندان حمایت نماید. از این رو، پی‌آی‌سی‌سی‌آر تاکید می‌کند که باید به توصیه‌هایش در سه بخش گذشته احترام گذاشته شود چون هدف آنها حفاظت از حقوق و آزادیهای شهروندان است. مهمترین پیشنهاد، تصویب فوری قانون اساسی است. باید دوباره تاکید کرد که نبودن قانون اساسی هیچگونه نقض حقوق و آزادیهای شهروندان را توجیه نمی‌کند. تا زمان تصویب قانون اساسی، پی‌آی‌سی‌سی‌آر پیشنهادهای زیر را مطرح می‌کند:

۱- پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر مخالفت شدید خود با مجازات اعدام تاکید می‌کند و خواهان لغو آن در قوانین فلسطینی است. در این راستا، پی‌آی‌سی‌سی‌آر از رییس جمهوری می‌خواهد هیچ یک از احکام اعدام را امضا نکند.

۲- با توجه به آثار منفی استفاده نابجا از سلاحهای گرم بر ضد شهروندان فلسطینی، پی‌آی‌سی‌سی‌آر خواهان وضع محدودیتهایی بر حمل سلاحهای گرم، هم بوسیله غیر نظامیان و هم پرسنل نیروهای انتظامی است و شروط صدور مجوز داشتن و حمل اسلحه برای غیر نظامیان باید مورد بررسی و اصلاح قرار گیرد.

۳- در موارد بسیاری، نیروهای امنیتی به طور انفرادی و غیر حرفه‌ای عمل می‌کنند. از این رو، پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر لزوم آموزش حرفه‌ای کارکنان نیروهای انتظامی تأکید می‌کند تا آنان وظایف خود را در چارچوب قانون انجام دهند، میهن پرستی و قانونگرایی در آنان تزریق شود و فرهنگ ساختاری احترام به قانون و دادگاهها در آنها پدید آید.

۴- پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر لزوم پایان دادن فوری به بازداشت‌های خودسرانه و عملیات بازداشت سیاسی و آزادی فوری همه زندانیان سیاسی تأکید دارد. پی‌آی‌سی‌سی‌آر خواهان ایفای نقش دفتر دادستانی کل در نظارت بر همه فعالیتهای تحقیقاتی، از جمله بازداشتها، بازجوییها، جستجوها و دیگر فعالیتهاست.

۵- پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر لزوم احترام گذاشتن به اصول مجازات انفرادی و پایان دادن به همه شکل‌های مجازات جمعی تأکید می‌ورزد.

۶- پی‌آی‌سی‌سی‌آر خواستار پایان دادن به شکنجه به عنوان یکی از شیوه‌های بازجویی است. پی‌آی‌سی‌سی‌آر از نیروهای امنیتی می‌خواهد به شکایتهای شهروندان از اعمال شکنجه توجه کند، با آنان به طور جدی همکاری نماید و مسئولان خلافکار را به شیوه‌های مقتضی وادار به پاسخگویی کند.

۷- پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر لزوم محترم شمردن آزادی مطبوعات و حق آزادی بیان و افکار تأکید می‌ورزد و از اقتدار ملی فلسطین می‌خواهد بدون دستور دادگاه به درخواست اداره چاپ و انتشارات برضد خبرنگاران یا رسانه‌ها دست به اقدامی نزنند.

۸- پی‌آی‌سی‌سی‌آر بر لزوم احترام نهادن و حمایت از آزادیهای همگانی و فردی و تامین امکانات برای حق تشکیل دادن اجتماعات مسالمت‌آمیز تأکید می‌کند. در این چارچوب، پی‌آی‌سی‌سی‌آر خواهان تصویب پیش نویس قانون همایشهای عمومی است.

۹- پی‌آی‌سی‌سی‌آر از استقلال و حرمت نهادهای آموزشی و تضمین آزادی عمل آنها در ایفای نقش خود در آموزش دهی و نشر دانش حمایت می‌کند. پی‌آی‌سی‌سی‌آر نیاز به محترم شمردن نهادهای دانشگاهی و قطع کامل همه شکل‌های دخالت در عملکرد آنها را از

سوی نیروهای امنیتی خاطرنشان می‌سازد.

۱۰- پی‌آی‌سی‌سی آر وضع مقررات غیر قانونی را برای محدود کردن آزادی جابجایی و مسافرت شهروندان رد می‌کند چون پایه و اساسی در قانون یا دستورهای قضایی ندارند و خواهان پایان دادن به چنین اقداماتی است.

۱۱- پی‌آی‌سی‌سی آر خواهان تقویت هرچه بیشتر نظامهای دموکراتیک، از طریق نهادینه کردن انتخابات عمومی و مستقیم رییس و نمایندگان شوراهای شهر و روستاست.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی